

[H. C. Toft.]

saglig belysning af de forhold, der foreligger, og hvad det derefter vil være nødvendigt at foretage i den givne situation. Det konservative folkeparti erklærer sig parat til at medvirke til en lovgivning, der afbøder de vanskeligheder, landbruget møder, og som retter vilkårene op for det egentlige landbrug, det jorddyrkende landbrug — ikke for den rene industrialisering af fødevarerproduktionen uden for landbruget.

Vi ønsker dette gjort gennem en fornuftig kornordning, som jeg senere skal vende tilbage til, men vi ønsker det også gjort gennem loven om afsætningsfremmende foranstaltninger, idet vi ønsker de midler, der stilles til rådighed for landbruget, i videst muligt omfang anvendt til eksportfremmende foranstaltninger, der vil medvirke til, at også det, der avles på den danske jord, og hvoraf hovedparten omsættes gennem den dyriske produktion, kommer til at give større indtægter til landmændene. Dette vil vi opnå derigennem, at midlerne, der stilles til rådighed i den såkaldte dispositionsfond, giver dækning for afgifter, som må erlægges ved salg til fællesmarkedslandene, og derved, at vi gennem dispositionsfonden kan stille midler til rådighed til udligning af de små priser, der opnås f. eks. ved salg af flæsk til de utraditionelle markeder, og til støtte for eksportfremstød på nye og uopdyrkede markeder. Det er der sigte i.

Vi er tilfreds med, at kotilskuddene og ejendomstilskuddene, som der opereres med i den hidtidige lovgivning, nu falder væk. Herigennem følger man endelig de synspunkter, vi har forfægtet gennem alle årene. Vi synes ganske vist, det er sent, man er kommet til at indse rigtigheden af vor stillingtagen. Vi har jo angrebet disse tilskud, som kaldtes rationaliseringstilskud, gennem alle årene.

Vi er tilfreds med, at vore synspunkter også her har sejret, men jeg vil rejse det spørgsmål, om det ikke var rimeligere og rigtigere at anvende flere af midlerne, der

stilles til rådighed, til eksportfremmende foranstaltninger fremfor til direkte tilskud pr. liter mælk. Det samme må siges om de midler, der udbetales til kornpuljen. Gennem dispositionsfonden fremmer vi eksporten og afbøder fællesmarkedets tillægsafgifter, og der er et sigte fremad heri, idet vi søger at bevare vore handelskanaler og handelsforbindelser, indtil det tidspunkt kommer — og det må komme — da Europa bliver en større enhed. Dermed bliver midlerne også til rådighed for de enkelte producenter, de, der lever af at drive det danske landbrug. Også disse spørgsmål vil vi have undersøgt og belyst under det kommende udvalgsarbejde.

Man må også rejse spørgsmålet, om det er en ligelig fordeling, der sker ved at udele midlerne efter mælkeproduktionens størrelse. Det fremmer ikke afsætningen, men det stimulerer produktionen. Og er fordelingen rimelig? Hvad med marskbonden eller de vestjyske bønder, som har store strækninger med vedvarende græsarealer, hvor det ikke er muligt at have stort kohold, fordi arealerne bedst udnyttes gennem kvægopdræt, ved fedning af stude og andre kreaturer? Marskbønderne skal give store priser for det opdræt, de køber til græsarealerne, og det skal de købe af dem, der får et mælketilskud, hvor de selv får lidet eller intet. Jeg er altså noget i tvivl om, at det er den rigtige måde at fordele disse midler på, men også dette må vi se på under udvalgsbehandlingen.

Ved at stemme for finansloven tog vi til efterretning det beløb på 310 mill. kr., der stilles til rådighed for landbruget i det kommende år. Dermed anerkendte vi, at i hvert fald dette beløb måtte anvendes, men vi vil under udvalgsbehandlingen se, om der nu virkelig sker en rigtig fordeling af beløbet, ligesom vi også må have klarhed over, om beløbet er det rigtige og rimelige. Som i tidligere år finder vi, at beløbet til nedbringelse af landmændenes udgifter til kunstgødning er rigtigt anvendt. Det virker jo produktionsfremmende for det, der avles